

(Фонд Слободан Јовановић)

Нешто ће се, изгледа, дешавати око Косова. Адмирал Марк Фицџералд јавио се ових дана из Напуља са занимљивом поруком: „Да су паралелне структуре српске власти на северу Косова претња безбедности у региону и да нису у складу с Резолуцијом УН 1244“. Фицџералд је командант Јужне здружене команде НАТО. Наше власти се уопште нису узбудиле. Нико се није питао ни откуд том војнику сад идеја да се позива на резолуцију којом годинама брише ципеле. Адмирал је „наш пријатељ“.

„Наши пријатељи“ су и италијанске јединице на Косову. Чувају наше светиње, доле. Многи Срби су се о томе крајње похвално изражавали. Од монахиња до председника. Ваљда је зато наша јавност и остала ускраћена за причу коју су објавиле једино *Франкфуртске вести*

Наиме, италијански бригадни генерал Роберто Д’Алесандро је пред Нову годину, на састанку „са представницима српске владе и Српске православне цркве поручио владици Теодосију да СПЦ утиче на владу у Београду да пошаље војнике у Авганистан“, јер у супротном италијански војници од следеће, тј. од ове 2010. године више „неће обезбеђивати српске манастире и цркве, већ ће обезбеђивање српске културне баштине бити препуштено локалним Албанцима“.

То је лепа идеја. Албанцима ће се свакако допасти. Примопредаја би могла да се организује 17. марта. Није баш нека јубиларна годишњица, али згодно је што је сада командант Кфора немачки генерал. Јер Немци су се 2004. године, у догађајима 17. марта, највише истакли. И Бундестаг је расправљао о понашању својих војника пред којима је албанска гомила опљачкала и спалила призренски манастир Светих архангела из 14. века. Из једног извештаја: „Све призренске цркве и објекти СПЦ су уништени између 17. и 18. марта. Наредних дана је било додатних напада, пљачке и уништавања. Храм Богородице Љевишке (14. век) запаљен изнутра, фреске из периода 12–14. век тешко оштећене, олтарски простор оскрнављен, часна трпеза поломљена; Храм Христа Спаса (14. век) запаљен; Саборни храм Св. великомученика Георгија (1856) спаљен и миниран; Црква св. Николаја (Тутићева црква, 14. век) запаљена изнутра; Црква св. Георгија (Руновићева црква, 16. век) запаљена изнутра...“ И тако се то телеграфски

Пише: Слободан Рељић
четвртак, 21 јануар 2010 17:30

извештавало тог марта. А не знам да ли у богатој историји разарања хришћанске Европе постоји пример тако фантастичног учинка у дисциплини уништавања хришћанских храмова – у два дана и на тако малом простору: „од 17. до 19. марта на Косову су укупно, према саопштењу Унмика, запаљене или миниране 33 цркве, а још 11 је озбиљно оштећено”. Требало би проверити, али то би лако могао бити – европски рекорд!

Додуше, тешко да су игде били створени тако повољни услови да се рекорд оствари, јер „од доласка НАТО на Косово тамо је уништено 112 цркава, највећи број у Метохији, у троуглу Глоговац–Ђаковица–Призрен”. Све под будним оком НАТО трупа.

Иначе, идеја да се „српске светиње” после „Милосрдног анђела” дају Албанцима на чување није од јуче. Баш почетком те 2004. године немачки генерал Холгер Камерхоф је „процењивао ситуацију у овом граду (Призрену) као „стабилну” и „инсистирао на смањењу снага Кфора и распуштању контролних пунктова”. И онда се у дану ту нашло у пламену „осам цркава о којима је наводно требало да брине Косовска полицијска служба”.

То што није успело Камерхофу успеће генералу Бентлару. „Према незваничним, али добро обавештеним изворима” пишу *Вести*, на састанку одржаном пред Нову годину, поред поменутог бригадног генерала Роберта Д’Алесандра „били су и командант Кфора немачки генерал Маркус Бентлер, шеф Унмика италијански дипломата Ламберто Занијери, српски министар за Косово и Метохију Горан Богдановић и епископ липљански и игуман манастира Дечани владика Теодосије”. Богдановић је после тврдио да он није био „и да би о томе требало питати (игумана) Теодосија”. Али, кад је већ кроз питање новинара „сазнао” да се то десило „није му пало на ум” да то испита и обавести јавност. Влада ваљда зна. Али то су „наши пријатељи”.

Српским представницима је, на том састанку, предочено да ће „планираним смањењем броја војника Кфора са 12.600 на 10.000, до краја јануара, доћи и до промене структуре снага које ће обезбеђивати манастире СПЦ у покрајини”. Снаге Кфора ће отићи из камп-базе “Спарта”, која се налази у близини Дечана, и “Ловачког дома” код Пећке патријаршије. „Према том плану, бригу о безбедности манастира Девич и Газиместана преузеће Косовске полицијске снаге (КПС), а Пећку патријаршију и манастир Високи Дечани тзв. Косовске безбедносне снаге, односно косовска војска.”

Владика Теодосије се, нормално, забринуо кад је чуо ко ће „преузети бригу о

Пише: Слободан Рељић
четвртак, 21 јануар 2010 17:30

безбедности” и „подсетио да ‘рокада’ коју најављују није по Резолуцији 1244 и да ће имати узнемиравајући ефекат код српског народа и верника. Само манастир Девич је у последњој деценији два пута спаљен од шиптарских сецесиониста (1999. и марта 2004. године), а да за тај вандализам нико није одговарао. Не треба сумњати да су неки од оних који су учествовали у паљењу српских светиња сада део тих такозваних косовских безбедносних снага.”

И? Представници „међународне заједнице” нису се дали збунити тим толико пута понављаним чињеницама. Онда је италијански генерал лепо рекао: колико ви војника пошаљете у Авганистан, толико ћемо ми војника распоредити око ваших манастира.

Кад је у септембру 2009. године долазио генерал Бентлер (дошао после италијанског генерала Ђузепе Емилија Гаја), већ помињани адмирал Фиццералд је јасно гледао унапред: „Мисија НАТО се концентрисала на безбедно окружење и као резултат тога, демократске институције јачају пружајући могућност свим грађанима да учествују у изградњи будућности.” А логично је да у том „чину изванредном” поред монаха треба да учествује и прост народ – зато се адмирал осврнуо и на „случај Северне Митровице”. Зато је одлучено и да се српском министру за Косово и Метохију више не дозволи да вршља доле и да „иде код својих пријатеља”, како је он покушао пред ТВ камерама да објасни свој посао неком озбиљном момку, који је са воки-токијем изгледао тако да би могла да му се преда Пећка патријаршија на управљање. Можда чак и да се монахиње, које не буду хтеле да пређу у ислам, повуку у Србију.

Наша влада ће онда обелоданити шта је генерал Д’Алесандро рекао. Да види наша јавност како некад није лако са „нашим пријатељима”. Али то нас неће омести да, не базирајући се на тешкоће, наставимо свој пут прогреса. Ништа и никад.